

РЕШЕНИЕ

№ 269

гр. Велико Търново, 08.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в закрито заседание на осми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивелина Солакова
Членове: Георги Драгостинов
ПЕНКО ЦАНКОВ

като разгледа докладваното от Георги Драгостинов Въззивно гражданско дело № 20224100500468 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 437 и сл. от ГПК.

СВ. М. К., майка на вискателя по изпълнително дело № 2165 по описа на Дияна Колева за 2022 година - ПР. ПЛ. Й., претендира да ѝ бъде заплатена сумата от 224,36 лв., постъпила по сметка на съдебния изпълнител в резултат на реализиран заповор върху вземания на длъжника по делото.

Ответникът по жалбата – ПЛ. М. Й., длъжник по изпълнителното производство - становище не е изразил.

Съдебният изпълнител оспорва процедурната легитимация на жалбоподателката – за делото била трето лице, без право да атакува действията на съдебния изпълнител, и допустимостта на самата жалба – нямала за предмет някое от лимитативно изброените в закона действия, които могат да се ревизират по реда на чл. 437 от ГПК.

Жалбата е допустима. Виждането, че ограничената дееспособност на непълнолетните изключва процедурната легитимация на техните родители или попечители да упражняват правата им в изпълнителния процес би довел до увреждане на интересите им. Нереалистично е да се очаква, че интересът на непълнолетния ще бъде защитен ако упражняването на процедурно право за защита бъде предоставено изцяло на негова преценка, а от родителя се очаква единствено одобрение. Затова на родителя, както е в казуса, поискал защита на правата на детето си, следва да бъде признато право на жалба.

Неточностите в легитимацията – жалбата да се подаде от името на детето и да

се одобри от родителя – съдебният изпълнител е следвало да отстрани по реда на чл. 101 от ГПК. В казуса това няма практическа стойност, щом е ясно кой и в чий интерес търси ревизия на действия на съдебния изпълнител и жалбата следва да се разгледа по същество.

Неоснователно е виждането на съдебния изпълнител, че с жалбата се атакува непосочено в чл. 435 от ГПК действие. Според чл. 435, ал. 1, т. 1, предложение последно, от ГПК вискателят може да обжалва отказа на съдебния изпълнител да извърши исканото изпълнително действие. В жалбата се твърди, че съдебният изпълнител отказва да преведе процесната сума на вискателя. Касае се за изпълнително действие, защото чрез него се доставя дължимото на кредитора, а това е смисълът на изпълнителния процес. Законът говори не за отказ да се извърши принудително действие, а изпълнително действие. Смисълът е, че вискателят може да атакува всеки отказ на съдебния изпълнител да процедира в защита на интереса му.

Жалбата следва да се разгледа по същество – предявена е от процедурно легитимирано лице и се отнася до включено в обсега на инстанционния контрол действие на съдебния изпълнител.

Производството по изпълнителното дело е образувано по молба жалбоподателката въз основа на изпълнителен лист за издръжка на малолетно, понастоящем непълнолетно, дете против неговия баща.

Сумата от 224,36 лв. е постъпила по сметка на съдебния изпълнител в изпълнение на заповедно съобщение по вземане на длъжника и е удържана от съдебния изпълнител като такса по изпълнението – обясненията на съдебния изпълнител.

Жалбата е основателна.

В разрез с чл. 81 от Закона за частните съдебни изпълнители процесната сума е прихваната срещу вземането за такса по делото, вместо да бъде събрана от длъжника, както повелява текстът на закона.

Доводите на съдебния изпълнител са неоснователни, защото се основават на погрешно тълкуване на цитираната по-горе норма. Ако е вярно виждането, че постъпилата сума от заповедта следва да се разпредели, като вземането на съдебния изпълнител за такса конкурира това за издръжка на вискателя съгласно чл. 136, т. 1 и т. 5 от ЗЗД, се стига не само до ощетяване на вискателя – той няма да получи вземането по изпълнителен лист в присъдения размер, но и до облагодетелстване на длъжника по изпълнението. Той спестява дължимата за съдебния изпълнител такса по т. 26 от Тарифата за таксите и разноските към Закона за частните съдебни изпълнители, защото последният си я удържа от дължимото на вискателя. Такъв резултат е неприемлив и следва да бъде отречен.

Вън от това, в закона – чл. 81 от ЗЧСИ, повече от ясно е казано, че такси вискателят не дължи, щом не трябва да ги внася, а вместо това се събират от длъжника. Това означава, че наред със стойността на дължимото по изпълнителния лист съдебният изпълнител следва да секвестрира и сума, равна на дължимата му такса по т. 26 от Тарифата.

Като не е процедирал по посочения начин съдебният изпълнител

неправимерно е отказал да извърши искано изпълнително действие по смисъла на чл. 435, ал.1, т.1, предложение последно, от ГПК – превеждане на секвестрираната сума от 224,36 лв. на вискателя, който отказ следва да бъде отменен по реда на настоящото производство.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

Отменя отказа на съдебен изпълнител Дияна Колева да преведе на СВ. М. К., майка на вискателя П.Й., по изпълнително дело № 2165 по описа за 2022 година сумата от 224,36 лв., като задължава съдебния изпълнител да възстанови на С.К. въпросната сума.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____